

Publikum, til Tjenestepersonalets Udførelse af dets Arbejde m. v., sker gennem Linieforvaltninger ... medens Søfartsforvaltningen med Søfartschefen i Spidsen omfatter alle Statsbanernes Søfartsforhold. Den almindelige Ledelse af Statsbanedriften i det hele og alt, hvad dertil hører, samt Tilsynet med Forvaltningschefernes Virksomhed føres af Generaldirektøren, der er Forvaltningschefernes umiddelbare foresatte, og hvem Ansvar for Driftens Ledelse i første Række paahviler. Som Organ for denne Generaldirektørens almindelige Ledelse af Driften fungerer ifølge bemeldte Organisationsplan Centralforvaltningen, der er sammensat af 4 Afdelinger. Hver Afdeling forestaas af en ligeledes umiddelbart under Generaldirektøren staaende Afdelingschef, der i tjenstlige Forhold og for sit Embedsomraades Vedkommende i det Omfang, som af Generaldirektøren bestemmes, fungerer paa dennes Begne. Til Bistand ved større Byggeforetagender og Udvidelser af de i Drift værende Baner, er der derhos ifølge Organisationsplanen ansat en Overingeniør i Sjælland og en kommitteret i Sylland—Syn, hvilken sidste af Hensyn til det jydsk-sjyffe Distrikts Krav paa en stedlig Repræsentant for Generaldirektøren, tillige fungerer som saadan i Aarhus. Den angivne Ordning af Centralstyrelsen afviger en Del fra de tidligere Centraladministrationsforhold, men er i Virkeligheden ikke andet, end hvad der efter alle Statsbaners Sammenlutning til et Hele nødvendig maatte kræves af en hensigtsmæssig organiseret Styrelsesform."

Udvalget stod temmelig uforstaaende overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt en hensigtsmæssig Administration med en Organisation som forannævnte overhovedet var mulig, og navnlig om det var muligt for en Generaldirektør at opretholde den fornødne Myndighed, naar han, som anført, skulde uddele den stykkevis til de ovennævnte 13 Ligestillede, af hinanden ganske uafhængige Embedsmænd, der hver for sig maatte antages at kunne handle med en vis ubestemt Grad

af Selvstændighed, men dog i alle bethdelige Sager paa Generaldirektørens Begne. Udvalget udbad sig derfor af Indenrigsministeriet blandt andet meddeelt: „En Fremstilling af Forretningsgangen imellem Generaldirektøren, Afdelingerne og Linieforvaltningerne indbyrdes; ligeledes af de enkelte Chefers Myndigheds- og Virksomhedsomraade, saa at deraf kan fremgaa, om og i hvilket Omfang der er eller paatænkes Sager henlagte til den enkelte Chefs egen Afgørelse“. Svaret herpaa udtalte — næst at henbise til Organisationsplanen af 5te Maj 1887 (Tidenden for 1888—89 Tillæg B. Sp. 2971 ff.) — „Overfor Forvaltningerne kan Afdelingernes Forhold bedst bestemmes paa den Maade, at den enkelte Afdeling i Ite er en Slags Overforvaltning for særlige bestemte Forvaltninger men kun et Slags Organ, der bistaar Generaldirektøren ved Behandlingen af de forskellige Sager uden Hensyn til, hvilken Forvaltning de vedrøre. Som Følge heraf ere Afdelingscheferne ikke administrative Mellemled mellem Generaldirektøren og Forvaltningscheferne med Myndighed over disse, o: foresatte for dem, idet Forvaltningscheferne, som opløst i Bemærkningerne til Lovforslaget, sortere direkte under Generaldirektøren og kun kunne modtage Ordre fra denne, hvorfor Afdelingscheferne lige overfor Forvaltningscheferne kun kunne handle paa Generaldirektørens Begne. I hvilket Omfang Generaldirektøren under sit Ansvar vil overlade Afdelingscheferne at handle og afgøre Sager paa sine Begne, kan ikke udtrykkes i en almindelig Formel.“

Efter Modtagelsen af dette Svar var der for Udvalgets Flertal ikke længere nogen Tvivl om, at denne Organisation ikke i Længden vilde vise sig brugbar, end sige tilfredsstillende, og det viste sig da ogsaa, at det nu foreliggende Lovforslag i sine Motiver fuldstændig bryder Staven over et overflødig Led i Organisationen, nemlig Afdelingscheferne. Herom hedder det bl. a.: „Afdelingschef-Institutionen har, saaledes som